

מ"ח 6590/23 - אליאב עמר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 6590/23

כבד המשנה לנשיאה ע' פוגלמן

לפני:

אליאב עמר

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיב:

בקשה למשפט חוזר

בעצמו

בשם המבקש:

החלטה

לפנוי בקשה להורות על קיומם משפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט") בעניינו של המבקש, שהורשע בעבירות של אינוס ומעשה מגונה.

1. נגד המבקש הוגש בשנת 2017 כתוב אישום שמייחס לו עבירה אינוס, לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובעבירה מעשה מגונה, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין. לפי כתוב האישום, ביום 25.8.2016 שהתה המתלוונת יחד עם אחותה בחופשה בחדר משותף במלון באילת (להלן: החדר והמלון בהתאם). בין המבקש לבין אחותה של המתלוונת היכרות מוקדמת, והשניים קבעו להיפגש במלון. לאחר ששחו בבריכה, נכנסו המתלוונת, יחד עם אחותה וה המבקש, לחדר. בשלב זה, פנה המבקש אל המתלוונת, החמיה לה על החזה שלה ושאל "זה אמיתי?". המתלוונת השיבה "כן", וה המבקש חיבק אותה. מיד לאחר האמור, בזמן שאחותה של המתלוונת נכנסה לחדר השירותים, נשכב המבקש על המתלוונת ותפס את ידה מעל ראשה. בתגובה שאלת אותה המתלוונת: "מה אתה עושה?" ואחותה אשר יצא מהחדר השירותים הורתה לבקשתו לרדת מהמלון וה המבקש עשה כן.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

2. כעולה מכתב האישום, לאחר מכן, קבעו המתלוננת, אחותה והමבקש ללכת לחדרם של שני בחרים אותם הכירו במלואן. בהיותם במעלית, בדרך אל חדרם של הבחרים, ביצע המבקש מעשה מגונה במתלוננת בכר שנגע באיבר מיניה מעל בגדייה. המתלוננת, אחותה והමבקש שהוא בחדרם של שני הבחרים עד אשר המתלוננת עזבה את החדר והלכה אל החדר כדי לנוח. המבקש יצא אחריה, קרא לה, והמתלוננת אשר סקרה כי הוא שכחה משוה בחדרה הלהקה יחד עמו לחדר. כמתואר בכתב האישום, מיד לאחר כניסה החדר, החל המבקש לגעת בוגפה של המתלוננת, בין היתר במותן, בחזה ובאיבר מיניה. המבקש החל להוריד למתלוננת את השמלת והתחתונים, והמתלוננת אמרה לו כי היא אינה מעוניינת ושיעזב אותה. לפי המីוחס, בתגובה אמר המבקש למתלוננת כי היא מצאה חן בעינו וכי הוא רוצה אותה, או מילים דומות לכך, והוביל את המתלוננת למיטה. בהיותם במשהה, הסיט המבקש את החלק התיכון של בגדי הים אותו לבשה והחדיר את אצבעוטיו לתוך איבר מיניה. כמפורט בכתב האישום, המתלוננת התנגדה למעשי, וכל העת אמרה כי היא אינה מעוניינת ורק רצתה להתקלח ולישון אולם המבקש לא חדל מעשי. בהמשך כאמור, חיכך המבקש את איבר מינו באיבר מיניה של המתלוננת ולאחר מכן החדרו לתוך איבר מיניה. במהלך המתוור לעיל, המתלוננת ניסתה להדוף את המבקש ואמרה כי היא אינה מעוניינת בעמישו. בשלב מסוים, מראהה כי היא אינה מצליחה לגבור על המבקש, הפסיקה להתנגד ואמרה לו שישים עם זה כבר. המבקש הפר את המתלוננת, כך שכרעה על שש, הוריד את תחתוניתיה וחדר לאיבר מיניה עד שבא לשיפוקו.

3. ביום 8.12.2019 הרשע בית המשפט המחוזי בbear שבע (כב' הנשיאה ר' יפה-כ"ץ והשופטים ג' שלו, א' משניות) את המבקש במីוחס לו בכתב האישום, לאחר שמצוין כי עדותה של המתלוננת מהימנה וננתן בה אמון מלא. בית המשפט קבע כי עדותה נותרה עקבית לאורך ההליך, והוסיף כי הסתרות בגרסתה להן טוען המבקש אין מהותיות ולפיכך אין בהן לפגוע באמינותה. ביום 18.8.2020 גזר בית המשפט את דין של המבקש והשיט עליו 8 שנות מאסר; מאסר על תנאי, כמפורט בगזר הדין; ותשולם פיצויים למתלוננת בסך 70,000 ש"ח. המבקש הגיע ערעור הן על הכרעת הדין, הן על גזר הדין לבית משפט זה. ביום 9.12.2021 דחה בית המשפט (הנשיאה א' חיות, והשופטים ג' קרא ו' יילנר) את הערעור על שני חלקיו. בית המשפט מצא כי טענותיו של המבקש מכונות בעיקרן לממצאי עובדה ומהימנות, וכי לא נמצא עילה להטעurb בהם. בין היתר, נקבע כי בדיון קבע בית המשפט המחוזי שלפיה אין בסתרות המסויימות הנטען על ידי המבקש כדי לפגוע באמינותה.

4. מכאן הבקשה שלפני. המבקש, שאינו מיוצג, טוען - ככל שניתן להבין - טענות שונות שמוסנות נגד מהימנותה של המתלוננת. בין היתר, טוען המבקש לסתירות בגרסתה בבית המשפט למול גרסתה במשטרת. עוד נטען כי המתלוננת השמייה פרטים עובדיים הנוגעים להשתלשלות העניינים, שיש בהם להצביע על כך שיחסיו המין התקיימו בהסכמה.

5. לאחר שעינתי בבקשת הגעתו לכל מסקנה כי דיון הבקשה להידוחות. נקודת המוצא היא כי על קיום משפט חוזר יש להורות במסורת ובאופן חריג, וכי על המבקש לקיים משפט חוזר בעניינו להעמיד תשתיית ראויית איתנה וממשית בדבר התקיימותה של אחת מן העילות שמנויות בסעיף 31(א) לחוק בתי המשפט (מ"ח 8653/18 צדיק נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (31.12.2018); מ"ח 1675/2011ALKOVI נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.6.2012); מ"ח 4/04/2003 ברוך נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 3 (16.1.2005)). סבורני כי הבקשה שלפני אינה מקימה עילה כאמור. טענות המבקש המכוננות למהימנותה של המתלוננת הן טענות "ערעוריות" מובהקות, וכיודע משפט חוזר אינו ועוד להעלאת טענות שנידונו ונדחו בערכאות קודמות (מ"ח 5210/22 בדארנה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.8.2022); מ"ח 22/22 שטיינברגר נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (31.5.2022)). אף המבקש לא פירט בבקשתו נימוקים שמסבירים מדוע עומדת הבקשה באמצעות המידה שקבועות בסעיף 31 לחוק בתי המשפט.

הבקשה נדחתת אפוא.

ניתנה היום, כ"ד באלוול התשפ"ג (10.9.2023).

המשנה לנשיאה
